

A Soproni Városszépítő Egyesület 1997 óta minden évben pályázatot hirdet olyan új vagy felújított soproni épületet keresve, amely harmonikusan illeszkedik környezetéhez, és amely esztétikai értékeivel, igényes, műves kivitelezésével példát mutat. Az egyesület a nyertes épületet a Winkler Oszkár Ybl-díjas soproni építész professzorról elnevezett emléktáblával tünteti ki, melyet Sopron város patrónusa, Szent Mihály ünnepén, szeptember 29-én avatnak fel.

Eltelt egy év, és ma ismét Szent Mihály napja van, s ez alkalmából egyesületünk ismét kitüntet egy nagyszerű épületet. Mielőtt méltatnám a kiválasztott épületet, kérem, gondolkodjunk el közösen azon, hogy miért fontos nekünk, soproniaknak, ma is ez az egyszerű, nem hivalkodó bronztábla? Gondolkodjunk el közösen azon, hogy miért kezdeményezte egyesületünk 17 évvel ezelőtt – Kubinszky Mihály professzor úr elnöksége idején – a Winkler Oszkár-díj megalapítását, ami mára már hagyománnyá vált?

A ház, az épület nem csupán valamely materiális igény kielégítésére szolgáló hasznos alkotás, hanem okosnak-szellemesnek és szépnek is kell lennie! Ugyanúgy, mint az azt létrehozó embernek, akinek nem csupán fizikai és anyagi igényei, de szellemi és lelki szükségletei is vannak. Továbbá az épület, a ház soha sem szakítható el épülettársaitól és természetes környezetétől sem: velük együtt tölti be hivatását. Ugyanúgy, mint tervezője és kivitelezője is, aki szintén nem magányos farkasnak teremtett, hanem társaival együtt, közösséget alkotva képes csak boldog életet élni.

A ház, az épület tehát mindig ékes tükrözője az alkotónak: meglátszik rajta annak tudása, annak lelkülete is. Meggyőződésem, hogy nagyszerű elődeink a Soproni Városszépítő Egyesületben erre gondolva alapították a Winkler Oszkár-díjat, a Winkler Oszkár emléktábla adományozását. Az emléktábla nem a műves, esztétikus, a környezetével harmonizáló épületet tünteti ki, hanem az azt megrendelő, az azt megtervező és az azt kivitelező emberek közösségét. Rajtuk keresztül pedig mindannyiunknak üzen: ne csak fizikai és anyagi igényeink legyenek, hanem törekedjünk etikusan szellemi és lelki gazdagságra is! Figyelmünket felhívja arra, hogy éljünk igényesen, harmonikus közösségben együtt társainkkal és környezetünkkel! És mindebben hinnünk is kell: biztos vagyok abban, hogy ezért választották elődeink a szeptember 29-i dátumot, Sopron város védőszentjének napját. Önökkel együtt én is hiszem, hogy napjaink mindent relativizáló, értékvesztő világában erre a példamutásra továbbra is nagy szükségünk van, hiszen csak így lehetünk mi is, a 21. században élő soproniak méltóak eleinkhez, csak ily módon őrizhetjük meg és gyarapíthatjuk kultúránkat.

* Perkovátz Tamás, a Soproni Városszépítő Egyesület alelnökének emléktábla-avató beszéde 2014. szeptember 29-én hangzott el.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

A Nyugat-magyarországi Egyetem Látogató Központja, a Ligneum épülete az előbb említett ismérvek mindegyikével rendelkező alkotás. Példaértékű mindannyiunk számára. Méltán kapja meg a Winkler Oszkár emléktáblát. Ráadásul ez az épület s a környezete, amelynél állunk, nemcsak a professzoroké, nemcsak az itt tanuló diákoké: egész városunké, minden polgáré. A közösségé, mely helyet, teret és igényt adott a nagyközönséget szolgáló látogatóközpontnak.

Ráadásul a Winkler Oszkár emléktáblát idén a soproni kultúra talán legmeghatározóbb, legfontosabb fellegrárában helyezzük el. Ott, ahol múlt és jelen, sőt a jövő is találkozik. Ott, ahol a múlt tapasztalatait és tudását a jelenben a jövő generációjára bízzák – az egyetemen.

„Jövők ígérete múltunk igaz ismeretében van!” – mondotta egykoron a szívünknek kedves Gombocz Endre, a soproni születésű híres botanikus. Most is a múlt hagyományából tekintünk a jövőbe, hiszen a jövő fundamentumát rakják le e helyt, immár az 1735-ben alapított Bányatisztképző Iskola, majd Akadémia 1919-es Sopronba költözése óta – tanévről tanévre.

Tisztelt Ünneplő Hölgyeim és Uraim!

A Ligneum a harmonikus jövő jelképe. A Soproni Városszépítő Egyesület nevében ehhez a harmonikus jövőhöz kívánok Önöknek, egyetemünknek, annak minden polgárának és természetesen városunk egész közösségének jó szerencsét!

A Ligneum épülete a Nyugat-magyarországi Egyetem botanikus kertjében. Fotó: Jankó Ferenc